

24/08/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัพผาดา

มธุปัน

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน การบรรจบกันของพอมหาสมุทรแห่งความรู้และแม่น้ำพรหมบุตรเป็นดังเพชร มาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากเปลือกหอยให้เป็นเพชร

คำถาม: อาณาจักรยุคทอง ก่อตั้งขึ้นเมื่อใดและอย่างไร?

คำตอบ: เมื่อโลกที่ไม่มีบริสุทธิถูกทำความสะอาด เมื่อโลกเก่าถูกทำลาย อาณาจักรยุคทองจะถูกก่อตั้งขึ้น ลูกต้องพร้อมก่อนเวลานั้น ลูกต้องกลับมามีบริสุทธิ ยุคสมัยของอาณาจักรใหม่จะเริ่มขึ้นเมื่อไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิแม้เพียงคนเดียวหลงเหลืออยู่ ยุคสมัยนั้นจะไม่เริ่มต้นที่นี่ แม้ว่าเราจะได้และกฤษณะจะถือกำเนิดขึ้นมาก็จะไม่เรียกว่าเป็นยุคทองในเวลานั้น เมื่อพวกเขาทิ้งบนบัลลังก์ของอาณาจักรในรูปของลักษมีและนารายณ์ที่ยุคสมัยนั้นจึงจะเริ่มขึ้น จนกว่าจะถึงเวลานั้น ดวงวิญญาณจะเฝ้าแต่มาและไป สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะต้องได้รับการไตร่ตรอง

เพลง: นี่คือการดูไบไม่ผลิเพื่อที่จะลิมโลก

โอมซานติ ลูกๆ มาจากที่ใด? มายังฝั่งของมหาสมุทรแห่งความรู้ ในความเป็นจริงลูกๆ อาศัยอยู่ริมฝั่งคงคาแห่งความรู้ และเวลานี้ลูกได้มายังฝั่งของมหาสมุทรแห่งความรู้ ใครมา? คงคาแห่งความรู้ เพื่อที่จะมาเป็นอะไร? เพื่อเปลี่ยนจากเปลือกหอยให้เป็นเพชร นั่นคือ จากที่เป็นผู้ยากจนขึ้นแค้นให้เป็นมั่งคั่งเหนือศีระะ บราห์มาคือพรหมบุตรและชีวาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ นี่คือการแม่น้ำพรหมบุตร เขาคือลูก บราห์มาคือบุตรชายของชีวา ลูกคือหลานชายและหลานสาว ในกัลกัตตา การพบปะที่ยิ่งใหญ่ยิ่งเกิดขึ้นระหว่างมหาสมุทรและแม่น้ำคงคา พรหมบุตรและมหาสมุทรพบปะกันที่นั่น แม่น้ำอื่นๆ หลอมรวมอยู่ในแม่น้ำพรหมบุตรด้วย การพบปะหลักคือการพบปะของพรหมบุตรและมหาสมุทร นั่นเรียกได้ว่าเป็นอ่าวเพชร (Diamond Harbour) ชาวอังกฤษได้ให้ชื่อนี้ไว้ พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย พวกเขาเพียงแต่ให้ชื่อนั้น ฟออธิบายความหมายกับลูก ในเวลานี้ลูกได้มาที่พรหมบุตรและมหาสมุทรแห่งความรู้เป็นการส่วนตัว ลูกไปมหาสมุทรที่นั่นด้วยเป็นการส่วนตัวเพื่อที่จะมาเป็นเพชร อย่างไรก็ตาม แทนที่จะมาเป็นเพชร ลูกได้กลายเป็นหินเพราะนั่นคือหนทางของบักดี นี่คือการบรรจบกันของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ทั้งสองอยู่ด้วยกัน นั่นไม่มีชีวิต(อนุสรณ์) ในขณะที่นี่คือรูปที่มีชีวิต ผู้นี้สามารถไปที่ใดก็ได้ ดังนั้น ลูกๆ ควรที่จะเข้าใจเสมอว่าทั้งพรหมบุตรและมหาสมุทรรวมกันเป็นรูปที่มีชีวิต นี่คือการบรรจบกันที่จะกลายเป็นเพชร ลูกต้องมาเป็นเช่นเพชร ผู้นี้คือพรหมบุตรและเป็นคงคาแห่งความรู้ที่ถูกนำมาเลี้ยงดู แม่น้ำเหล่านี้มีจำนวนนับไม่ถ้วน ทุกคนรู้ว่าแม่น้ำนับไม่ถ้วนในบารัต แม่น้ำเหล่านี้มีนับไม่ถ้วน ลูกไม่สามารถไปถึงที่สิ้นสุดของแม่น้ำแห่งความรู้ ในเวลานี้เท่านั้นที่แม่น้ำปรากฏออกมาจากมหาสมุทร ก่อนอื่นพรหมบุตรปรากฏขึ้นและแล้วแม่น้ำเล็กๆ อื่นๆ ไหลออกมาจากสิ่งนั้น ลูกรูสิ่งนี้ ตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ บ้างก็ใหญ่และบ้างก็เล็ก ผู้เดียวนี้ทำให้มนุษย์ทั้งหมดกลายเป็นเช่นเพชร จะไม่กล่าวเพียงสุริยวงศ์เท่านั้นที่จะมาเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ไม่เลย! ราชาราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น ชีวิตของลูกๆ ทั้งหมดเป็นเช่นเพชร ผู้ที่ทำความเพียรพยายามแม้เพียงเล็กน้อยเพื่อสวรรค์ได้เป็นเช่นเพชร แม่น้ำพรหมบุตรและมหาสมุทรทั้งสองอยู่ด้วยกัน เมื่อลูกๆ มาที่นี่ ลูกเข้าใจอยู่ในว่าลูกได้มาหาบัพผาดา ฟอคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และท่านได้เข้ามาในพรหมบุตรนี้ นั่นคือบราห์มา ท่านทำให้ลูกเป็นเช่นเพชรผ่านผู้นี้ เวลานี้ขึ้นอยู่กับว่าลูกแต่ละคนทำความเพียรพยายามและทำตามศรัทธามากเพียงไร ลูกรู้ด้วยว่าลูกต้องทำความเพียรพยายามขณะที่ลูกยังคงมีชีวิตอยู่ ลูกเฝ้าแต่ได้รับคำสอนเหล่านี้ ผลลัพธ์ของการสอบจะปรากฏขึ้นในเวลาของการทำลายล้าง ในด้านหนึ่งจะมีการประกาศผลลัพธ์ และอีกด้านหนึ่งการทำลายล้างจะเริ่มขึ้น และแล้วจะมีเสียงร้องของความทุกข์ระทม อย่าได้ถามเลย! เหตุนี้เองลูกต้องพร้อมก่อนการทำลายล้างและสงครามจะเกิดขึ้น ลูกควรที่จะเข้าใจว่าเวลาหลงเหลืออยู่อีกมากเพียงใดในขณะนี้ ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าเมื่ออาณาจักรของลูกถูกก่อตั้งขึ้น ทุกสิ่งจะถูกชำระให้สะอาด ลูกเฝ้าแต่กลับมามีบริสุทธิ ผู้คนเหล่านั้นไม่บริสุทธิ ผู้ที่ไม่บริสุทธิทั้งหมดจะถูกทำลาย พวกเขาจะสะสางปัญหากรรมและกลับบ้าน เมื่อไม่มีผู้ที่ไม่บริสุทธิเหลือแม้เพียงคนเดียว โลกนี้จะถูกเรียกว่าเป็นโลกที่บริสุทธิ ในเวลานี้ลูกบริสุทธิ แต่ทั้งโลกไม่บริสุทธิ แน่แน่นอนที่โลกจะกลับมามีบริสุทธิ หลังจากการทำลายล้างเกิดขึ้น ทั้งโลกจะบริสุทธิ นั่นจะเรียกได้ว่าเป็นโลกใหม่ เมื่อใครบางคนถามลูกเกี่ยวกับยุคสมัยของโลกใหม่ จงอธิบายว่ายุคสมัยใหม่จะเริ่มขึ้นเมื่อจักรพรรดิและจักรพรรดินีได้ทิ้งบนบัลลังก์ ยุคสมัยเก่าจะยังคงหลงเหลืออยู่อย่างแน่นอน จนกระทั่งยุคสมัยใหม่เริ่มต้น ยุคสมัยจะไม่เริ่มต้นจากที่นี่ แม้ว่าพวกเขาบราห์มินั้นใหม่ โลกคือทุกสิ่งบนโลกไม่ใหม่ เวลานี้เป็นการบรรจบกัน ยุคทองต้องมาหลังจากยุคเหล็ก พวกเราพูดว่าเจ้าชายเจ้าหญิงองค์แรกคือราเดและกฤษณะ แต่แม้กระนั้น พวกเราจะไม่เรียกสิ่งนั้นว่าเป็นยุคทองในเวลานั้น จนกว่าลักษมีและนารายณ์นั่งบนบัลลังก์ ที่นั่นจะมีความขัดแย้งอย่างใดอย่างหนึ่ง แม้ว่าราเดและกฤษณะจะมีชีวิตอยู่ด้วยก็ตาม จงดู ทั้งหมดนี้คือสิ่งที่จะต้องไตร่ตรอง เมื่อยุคทองเริ่มต้น ยุคสมัยก็จะเริ่มขึ้น ยุคสมัยของผู้ที่นั่นผู้หนึ่งแห่งสุริยวงศ์ ยุคสมัยจะไม่เกิดขึ้นตามชื่อของเจ้าชายหรือเจ้าหญิง จะมีการมาและการไปในช่วงเวลาตอนกลาง ผู้คนที่สกปรกและไม่บริสุทธิต้องกลับไปด้วยเช่นกัน จะมีผู้คนน้อยนิดที่ยังคงหลงเหลืออยู่ที่นั่น นี่ใช้เวลาสำหรับทั้งหมดที่ยังคงหลงเหลืออยู่ที่นั่นเพื่อที่จะกลับบ้าน ใครกำลังอธิบายสิ่งนี้? มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังอธิบายและแม่น้ำพรหมบุตรแห่งความรู้กำลังอธิบายด้วยเช่นกัน ทั้งสองกำลังอธิบายอยู่ด้วยกัน การบรรจบกันของกุมบาเกิดขึ้นทุกปี การบรรจบกันของกุมบามหาสมุทรและแม่น้ำแห่งความรู้ เกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น ลูกๆ

พูดว่าลูกกำลังจะไปหาแม่และพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ แม่น้ำใหญ่ บาบากำลังให้มรดกกับเราโดยผ่านแม่น้ำใหญ่นี้และแม่น้ำอื่นๆ นั่นคือ
ท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นเช่นเพชร ผู้คนไปที่กุมบาเมสด้วยความสุขและความบริสุทธิ์อย่างมากและพวกเขาอยู่อย่างบริสุทธิ์ในความคิด
คำพูดและการกระทำในขณะที่พวกเขาอยู่ที่นั่น การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นเป็นทางร่าง ผู้จาริกปรารถนาที่จะให้ประโยชน์แก่ตนเอง
ผู้นำทางไม่มีประสบการณ์ในคุณประโยชน์มากเท่ากับผู้จาริก ผู้นำทางเพียงแต่ไปเพื่อสะสมเงินทอง
พวกเขาไม่ได้มีความรู้สึกเลื่อมใสมากเท่ากับที่ผู้จาริก ผู้จาริกไปด้วยความรู้สึกที่บริสุทธิ์อย่างยิ่งและพวกเขายังคงยังได้นิมิต
มีสิ่งก่อกวนเกิดจากน้ำแข็งที่ออกมาทาบ เมื่อลูกไปอยู่เบื้องหน้าสิ่งนั้น ทั้งหมดที่ลูกเห็นก็คือน้ำแข็ง
ผู้ที่มีความรู้สึกเลื่อมใสมีความสุขอย่างยิ่งเมื่อพวกเขาเห็นสิ่งนั้น คิดว่านั่นเป็นความอัศจรรย์ของธรรมชาติ
ผู้คนมีความศรัทธาว่าสิ่งก่อกวนสร้างขึ้นมาจากน้ำแข็งโดยอัตโนมัติ อย่างไรก็ตาม นั่นไม่มีอะไรเลย
การจาริกแสวงบุญที่แท้จริงคือที่ลูกจาริกแสวงบุญอยู่ในเวลานี้ ผู้คนคิดว่าพวกเขาได้เร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมายเพื่อที่จะพบกับพระเจ้า
แต่เขาไม่ได้พบกับพระเจ้าที่ใดเลย บาบาได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่าลูกไม่สามารถที่จะถ่ายภาพพระเจ้าได้ ลูกจะสามารถถ่ายภาพจุดได้อย่างไร?
เพื่อที่จะอธิบาย ลูกพูดว่าท่านคือดวงดาว ดวงดาวเปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก ลูกสาวบางคนแค้นตีสักที่กึ่งกลางหน้าผาก
พวกเขาได้ยินว่าสถานที่อาศัยของดวงวิญญาณอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผากและดังนั้นพวกเขาจึงแค้นตีสักที่นั่น นั่นคือตีสักที่แท้จริง
ตีสักแห่งอำนาจในการปกครองเป็นตีสักที่ใหญ่กว่า พวกเขาได้รับตีสักที่เป็นวัตถุของอาณาจักร ลูกๆ มีความรู้วาลูกๆ
ดวงวิญญาณกำลังได้รับตีสักอำนาจในการปกครองในเวลานี้ ลูกๆ
ดวงวิญญาณเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังได้รับตีสักอำนาจในการปกครองจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด
พวกเขาแค้นตีสักดวงดาวที่สวยงามอย่างยิ่งที่กึ่งกลางหน้าผาก พวกเขายังแค้นตีสักทองคำ เวลานี้ลูกได้รับความรู้ทั้งหมดแล้ว
เวลานี้พวกเขาเร่ร่อนดวงดาวกำลังจะมาเป็นเช่นเพชร พวกเขาเร่ร่อนดวงวิญญาณคือดวงดาว พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเช่นเดียวกัน
เป็นดวงดาวที่สดแสงเล็กน้อย อย่างไรก็ตามท่านมีความรู้ทั้งหมด ประเด็นเหล่านี้เล็กน้อยอย่างยิ่ง เวลานี้ลูกได้รับความรู้แล้ว นั่นคือ
ลูกได้รับการรู้แจ้งแล้ว ลูกได้เห็นและเข้าใจรูปของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดแล้ว เช่นลูกได้นิมิตของดวงวิญญาณ
ดังนั้นลูกได้นิมิตของดวงวิญญาณสูงสุด ท่านพูดว่า: พ่อเป็นเช่นเดียวกับที่ลูกเป็น เหตุใดลูกจึงต้องการได้นิมิตของพ่อเล่า?
ดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า ลูกเป็นเช่นไร พ่อเป็นเช่นนั้น เป็นเพียงคำยกย่องและบทบาทนั้นแตกต่างกัน
บทบาทของท่านเฉพาะพิเศษสุด แตกต่างไปจากของทุกคนอื่นทั้งหมด ไม่มีสองดวงวิญญาณใดมีบทบาทเดียวกัน
นักแสดงสองคนไม่สามารถมีบทบาทเดียวกันได้ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นความอัศจรรย์ของพระเจ้า ในความเป็นจริง
ควรจะเรียกว่าเป็นความอัศจรรย์ของละครเพราะบาบาไม่ได้พูดว่าท่านสร้างละคร ไม่เช่นนั้น แล้วคำถามก็จะเกิดขึ้น:
ที่เมื่อใดสิ่งนั้นได้ถูกสร้างขึ้น? สิ่งนี้เรียกว่าเป็นความอัศจรรย์ของธรรมชาติ เวลานี้ลูกรู้ว่าจริงนี้หมุนไปอย่างไร
ดวงวิญญาณคือดวงดาวและมีบทบาทที่ใหญ่โตอย่างยิ่ง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ทรงอำนาจ เป็นผู้ทรงอำนาจโลก
ท่านเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ที่นี้ ไม่มีผู้ใดเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่ศึกษาพระเวทและคัมภีร์ให้ความรู้ของคัมภีร์เท่านั้น
ไม่มีผู้ใดที่มีความรู้เช่นที่พอมิ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่มาและสอนความรู้ของราชาโยคะที่ง่ายตาย
ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้น นี่คือการบรรจบกันของแม่น้ำ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าแม่น้ำออกมาจากมหาสมุทร
ลูกๆ บางคนไม่ได้รู้อะไร ในท่านองเดียวกันไม่มีใครเข้าใจสิ่งต่างๆ ที่ลูกพูด มหาสมุทรแห่งความรู้จะได้อย่างไร?
คงดาแห่งความรู้จะได้รับความรู้จากท่านได้อย่างไร? นี่เป็นประเด็นของความรู้ ผู้คนมีสิ่งอื่นๆ
มากมายในสติปัญญาซึ่งพวกเขาเคยได้ยินมาจากผู้อื่นและดังนั้นพวกเขาจึงไม่สำนึกในความจริงแท้
เวลานี้ลูกรู้เกี่ยวกับมหาสมุทรและมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรและแม่น้ำที่เป็นวัตถุเฝ้าแต่ให้ความทุกข์
เมื่อนำมหาสมุทรท่วมจะสร้างความเสียหายอย่างมาก เวลานี้ ทุกคนจดจำมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์
ไม่มีผู้ใดจดจำมหาสมุทรหรือแม่น้ำ พวกเขาจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกผู้เป็นแม่น้ำได้ออกมาจากมหาสมุทรนี้
ไม่มีผู้ใดรู้ถึงรูป นาม สถานที่หรือเวลาของท่าน แม้ว่าพวกเขาได้ให้ชื่อท่านว่า “ชีวา” พวกเขาเพียงแต่ให้ชื่อเล็กน้อย ชื่อบาบานั้นไม่สูญสลาย
ชีวาบาบาเป็นผู้สร้างเดียวและสิ่งสร้างของท่านคือหนึ่งเดียวและคงอยู่ตลอดไป ฟอนึ่งที่นี้และอธิบายว่าสิ่งเหล่านั้นคงอยู่ตลอดไปอย่างไร
เทศกาลเหล่านั้น ฯลฯ ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ทั้งหมดนั้นหายไป และแล้วสิ่งเหล่านั้นได้เริ่มต้นในหนทางของบคิต
ผู้คนเข้าใจว่าสวรรค์เคยเกิดขึ้นและจะมาก่อครั้ง แต่เป็นนรกในเวลานี้ ไม่มีใครรู้ถึงระยะเวลาของวงจร นั่นคือความมืดมิด
พวกเขาพูดว่าละครนี้เฝ้าแต่หมุนไป แต่เป็นเพราะการไม่ล่วงรู้ถึงระยะเวลา พวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งใด
ฟอนึ่งที่นี้และบอกลูกถึงสาระของพระเวทและคัมภีร์ทั้งหมดผ่านปากของบราห์มา เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้แสดงคัมภีร์ไว้ในมือของบราห์มา
ท่านไม่สามารถถือคัมภีร์ทั้งหมดไว้ในมือของท่าน ไม่มีผู้ใดถ่ายทอดคัมภีร์ทั้งหมดผ่านบราห์มาเช่นกัน
ลูกรู้ว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของหนทางของบคิต ลูกได้เฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียนสิ่งเหล่านั้น
ไม่มีผู้ใดรู้ว่าตั้งแต่เมื่อไรที่พวกเขาเริ่มศึกษาเล่าเรียนสิ่งเหล่านั้นมา พวกเขาเพียงแต่พูดว่าสิ่งเหล่านั้นคงอยู่ตลอดไป ไวยาสได้เขียนพระเวทไว้
พวกเขาพิจารณาว่าไวยาสสูงส่งยิ่งกว่า อย่างไรก็ตาม ได้มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่าพระเวทและคัมภีร์คือสิ่งสร้างของกิตะ ลูกๆ
รู้ว่าพระเวทและคัมภีร์เดียวกันนั้นจะถูกสร้างขึ้นมาก่อครั้งหนึ่ง และจะมีการให้ชื่อเดียวกันกับสิ่งเหล่านั้น
เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง ลูกจะมาเป็นผู้กราบไหว้บูชาและลูกจะสร้างวัด ฯลฯ เมื่อราชาชินีสร้างวัด
ปวงประชาจะทำเช่นเดียวกัน เมื่อหนทางของบคิตเริ่มต้น ทุกคนจะเริ่มสร้างวัด พวกเขาจะได้สร้างวัดไว้ในบ้านของพวกเขา
วัดของราเดและกฤษณะไม่สามารถถูกสร้างขึ้นในอาณาจักรของลักษมีและนายารณห์ วัดถูกสร้างขึ้นในหนทางของบคิต
เมื่อพวกเขาตกลงมาพวกเขาเฝ้าแต่สร้างวัด ทรัพย์สินสมบัติของสุริยวงศ์และจันทราวศ์ถูกใช้อย่างสนุกสนานโดยราชวงศ์พ่อค้าและศูทร
อาณาจักรนั้นจะมาจากที่ใดเล่า? ทรัพย์สินสมบัติเดียวกันนั้นเฝ้าแต่ปรากฏขึ้น ทรัพย์สินสมบัติที่ใหญ่โตจะกลับมาเล็กน้อยๆ
จนกระทั่งในที่สุดจะไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ พวกเขาเฝ้าแต่แจกจ่ายสิ่งนั้นในบรรดาพวกเขาเอง ดังนั้น เวลานี้ลูกๆ
เข้าใจว่าลูกได้เป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างไร

เป็นเวลานานเพียงไรที่ลูกคงอยู่อย่างนั้นและแล้วลูกได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาได้อย่างไร เวลาที่ลูกได้เข้าใจแล้วว่า รูป นาม สถานที่ เวลาและบทบาทของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเช่นไร มีใช้หรือ? ในหนทางของบักดีเช่นกัน พ่อเติมเต็มความปรารถนาที่บริสุทธิ์ของผู้ทำบักดี ราวานที่เติมเต็มความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ได้ทำให้ความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่ใช่ทุกคนจะเข้าใจ ผู้ที่เคยเป็นของที่นี่ในวงจรที่แล้วคือผู้ที่เจ้าแต่ปรากฏตัวขึ้นมา อัจชะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรโลงถึง:

1. เจ้าแต่ทำความเพียรพยายามในขณะที่ลูกยังมีชีวิต จงนำคำสอนของพ่อไปปฏิบัติ จงเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้เช่นเดียวกับพ่อ
2. จงเป็นผู้นำทางทางจิตและทำให้ทุกคนสามารถไปสู่การจรรโลงแสงบุญที่แท้จริง จงเป็นเช่นเพชรและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วย

พร: พร:
ขอให้ลูกอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอนและเป็นผู้เอาชนะวัดธาตุผู้ที่ตั้งมั่นอยู่บนที่นิ่งที่ไม่สั่นคลอนของผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง
ไม่ว่าวัดธาตุจะสร้างความปั่นป่วนหรือแสดงเกมที่สวายนามของเธอ
ดวงวิญญาณผู้เป็นนายของวัดธาตุจะเฝ้าดูว่าทั้งสองเป็นเกม พวกเขามีความสุขสันต์ในการมองดูเกมและไม่มีความกลัวใดๆ
ผู้ที่ฝึกฝนนั่งบนที่นิ่งที่ไม่สั่นคลอนของสภาพผู้สังเกตการณ์ที่ละวางด้วยท่าปาเชียของเขาไม่สามารถถูกเขย่าด้วยสถานการณ์จากวัดธาตุหรือโดยผู้คน
ผู้เล่นทั้งห้าของวัดธาตุและผู้เล่นทั้งห้าของมายากำลังเล่นเกมของพวกเขาและลูกเพียงต้องดูในฐานะของผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง
เพียงเท่านั้นที่ลูกจะถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่ไม่่ว้าวุ่นสั่นคลอนและเป็นผู้เอาชนะวัดธาตุ

คติพจน์: ผู้ที่มั่นคงในจิตใจและสติปัญญาของเขายู่กับพ่อผู้เดียวคือดวงวิญญาณผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา

*** โอม ชานติ ***